

[Henry Sørensen.]

interesser end de rene dambrugsinteresser, en sådan sygdomsbekæmpelse nødvendigvis må få. Hvis ørrepsygdommene, deres virkning og deres bekæmpelse alene indskrænkede sig til selve de ramte dambrug og de begrænsede vandområder, disse beslaglægger, var der selvfølgelig ingen større problemer; men så vidt mit kendskab til forholdene rækker, er dette ikke tilfældet. Er dambruget inficeret, vil det i de fleste tilfælde betyde, at også selve det vandløbssystem, hvori dambruget ligger, er inficeret, og dette gælder næppe alene den naturlige laksebestand og ørredbestand heri samt det normale kontingent af undvegne dambrugsfisk — det vil sige regnbueørred, som findes i nærheden af dambrugene — men også fiskearter som ål, gedder, sandarter osv., der, om end de ikke er sygdomsramte, dog vil være smittebærende. Det vil igen sige, at bekæmpelsen, for at den skal blive effektiv, i større eller mindre grad må udstrækkes til det omliggende vandløbssystem.

Selv om det foreliggende lovforslag ikke synes at gå nærmere ind på dette forhold og de ikke ubetydelige konsekvenser, dette i det givne tilfælde kan få ikke alene over for andet fiskeri i vandløbene, heriblandt det ofte i økonomisk henseende ikke ubetydelige søfiskeri, men også det erhvervsfiskeri i saltvand, hvis udbytte er betinget af tilgangen af fisk og navnlig ål, som vokser op i vandløbssystemerne for senere i voksenalder at forlade dem, kan det dog af lovforslaget ses, at disse forhold må have været med i overvejelserne ved dets udarbejdelse. Når der således i lovforslaget til stadighed tales om ferskvandsfisk — det gælder f. eks. § 1 og § 2 — må i hvert fald jeg forstå det således, at man derved har sigtet til andet og mere end de laksefisk, som dambrugerne beskæftiger sig med opdræt af i deres fiskedamme. Ellers havde man vel nok brugt udtryk som f. eks. dambrugsfisk, laksefisk eller måske regnbueørred i stedet for det mere generelle udtryk ferskvandsfisk. Af bemærkningerne til § 5, stk. 1, fremgår det også, at en sygdomsbekæmpelse skal kunne finde sted uden for dambrugene, og det vil jo sige i de tilliggende vandløbssystemer. Det tror jeg vil blive det normale, hvis bekæmpelsen skal blive effektiv, og det vil således næppe kunne undgås, at det bliver

betydelige værdier uden for dambrugene, som må påregnes at gå tabt ved opfyldelsen af loven, hvis den skal virke effektivt.

Det er her, jeg ikke vil skjule, at jeg har visse betænkeligheder. Jeg går ud fra, at denne side af sagen har været nærmere undersøgt og bedømt såvel på forsøgsdambruget i Brøns, der jo udfører et meget vigtigt arbejde med hensyn til studiet af ørrepsygdomme og deres bekæmpelse, som i Danmarks fiskeri- og havundersøgelser, der også har en god indsigt i disse forhold. Det skulle glæde mig, om der foreligger et materiale herfra, og jeg ser meget gerne, at vi får lejlighed til i det kommende udvalgsarbejde at se nærmere på dette.

Jeg skal imidlertid på det foreliggende grundlag understrege, at jeg under alle omstændigheder vil finde det rigtigt, at lovforslaget ikke vedtages, inden der har fundet en meget nøje undersøgelse og bedømmelse sted af det også i økonomisk henseende betydningsfulde hensyn til beskyttelsen af fiskebestanden i de vandløbssystemer, ved hvilke vore henvendte 600 dambrug er beliggende. Dette gælder selvfølgelig også de erstatningsudbetalinger, som jeg ser omtalt i § 4, og som efter paragraffen vil tilgå de fiskeriberettigede i de vandløbssystemer, hvor fiskerimulighederne forringes ved en eventuel smitte fra selve dambruget. Selv om landbrugsministeren kan bekræfte, at en sådan erstatning vil blive udbetalt — og det håber jeg at landbrugsministeren ser sig i stand til — vil jeg dog gerne opmærksom på, at dette ikke omfatter godtgørelse for de førnævnte tab, som erhvervsfiskeriet i saltvand vil lide.

Jeg skal ikke i øjeblikket komme nærmere ind på visse andre ting i lovforslaget, som det ellers kunne være interessant at berøre — det gælder bl. a. fastlæggelsen af dambrugernes forpligtelser til selv at modvirke udbredelse af smitte fra deres dambrug, og sammensætningen af det i § 5 nævnte bekæmpelsesudvalg — idet jeg regner med, at også disse ting kan drøftes nærmere under et kommende udvalgsarbejde.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne tilsige en velvillig, grundig og hurtig behandling af lovforslaget. Vi er helt opmærksom på, at dette forslag skal så hurtigt igennem som muligt, men nu behøver hurtighed ikke nødvendigvis at